

Tužka

Nedvědi

1. Broukám, tak pěkně zblízka ti broukám,
doufám, že neusneš, lásko, já chci ještě hrát,
ještě nesvítá, ne, to oba unaveni půjdem si stýskat,
teď ještě zblízka chci koukat, než nás rozsadí den.

R: Pokojem bloudím, potmě hledám ti básničku,
co na rubu lístku z krámu včera jsem psal,
ne, mlčky řeknu víc, než se tužkou dá napsat,
a pak už jsme dál.

2. Svítá, ještě si posbírat ráno,
ještě říct "ano", než půjdem, než si omyjem noc,
zblízka po ránu sluší ti láska,
ve vlasech sponku se hlásíš, že zas večer, že jo.

R:R:R:R: